

(əvvəli ötən sayımızda)

Aylıktadır yazır ki, Turanlıların bir hissesi en qədim zamanlarda Sibir-dən gürneye doğru hərəkət edərək yeni ərazilərdə məskunlaşdırılar. Həmin yeni Turan İndiki Türkmenistandan başlayaraq Qazaxistannın yerleşdiyi ərazini də əhatə edən ərazilədir. Turanlılar sonradan da-ha gürneye doğru hərəkət edərək İran ve Anadoluda üzərindən geniş ərazilərə çıxırlar, burda tundrada olduğu kimi rütubətli şərait mövcudidi. Lakin sonradan Turanlılar Ön Asyanın bu ərazisində protoaralıq dənizi insanların timsalında bir rəqiblə qarşılaşdırılar. Turanlıların İran üzərindən qərbe doğru yürüşləri sonrakı tarixi dövrlərdə dəfələrə tekrarlanırdı. (E.Eikstadt, 1934, Səh. 280)

Aral-Xəzər və Qara dəniz hövzəsinin yaşayış üçün əlverişli əraziyə əvvərilməsi və turanlıların bu əlverişli şəraitdə inkişafı onların yaşayış və fəaliyyət alanlarının durmadan qərbe doğru genişlənməsinə və yəni ölkələrin meydana çıxmamasına səbəb olurdu. Aral dənizi və Ural dağları arasındaki ərazi qərbe doğru uzanan təbii köprü və yol rolunu oynayır. Turanlıların Avropaya doğru yayılması burda Şimal dənizi etrafında məskunlaşmış avropalı nordik irqin öz yerlərini tərk edərək Rusyanın cənubuna doğru irəliyəmələrinə səbəb oldu. Ural yolu turanlıların qərbe doğru yolu olduğu kimi avropalıların da geriyə, Sibirdə doğru köklərinin başlıca yolu təşkil edirdi. Turan irqinin təsiri nəticəsində Avropada biodinamik hərəkətlilik başlamış oldu.

Turan çölleri dinamik inkişafının mərkəzi idi. Bu bözkürin yaşayış alanı kimi tekce bioloji özəlliklərinin deyil, orda əhalinin artımının sosial psixoloji özəlliklərindən də irəli gəldi. Bozkırın geniş çöllərində bir-birinə bağlı olan insan qrupları geniş atərkil ailənin meydana çıxmamasına səbəb olmuş və bu insan birliyi modeli tarixin ilkin dövrlərində əsası qoyulmuş dövlət təşkilatının də model təşkil etmişdir. (E.Eikstadt, 1934, Səh. 281)

Turanlı Öntürklerin ilkin vətəni və onların təşəkkül tapdıqları ərazi məsələsində belə bir önemli amil diqqəti cəlb edir ki, ilkin Turanlı uygarlığının yaradıcıları olan Sumer və onların digər bir qolunu təşkil edən Subir/Subalar da daxil olmaqla Öntürklerin məskunlaşdıqları və həyat sürdükləri ərazilər hər zaman çay sahilleri və vadiləri olmuşdur. Sumer və subirlərin varisləri olan Oğuzlar və digər türk etnoslarının da məskunlaşdıqları ərazilər Mərkəzi Asyanın Amudərya və Sirdəryə, İrtış, Yenisey, Orxun, Uzbəy, Azərbaycanda Kür, Araz, Qızılızən, Qəribi Asiyada Ural, İtil, Kama kimi

cən bütün dünyaya yayılmışlar. Lakin müasir dövrde türk xalqlarının etnogenezi və ilkin vətəni ilə əlaqədar Altay nəzəriyyəsini təkbib edən bir sıra tezisler ortaya atılmışdır. Bunlardan biri də, Ön Türklerin ilkin vətənlərinin Ön Asiya, Zaqros dağları və Urmayı gölü etrafı olduğu haqqındaki tezisdir. Bu tezisin tərəfdarlarının fikirlərinə görə bir etnos kimi Ön Asiyada meydana çıxan ön türkler burda bəşər sivilizasiyasının əsasını qoymuş və dünyaya, o cümlədən Mərkəzi Asiyaya

Ələsgər Siyablı

dim insan məskəni Ceyhun (Amudərya) və Seyhun (Sirdəryə) çaylarının hovzası, Aral gölünün ətrafi və Turan ovalığı olmuşdur. Dönyada mədəniyyət ilk dəfə burada mərkəzləşmişdir. Ona görə də bir vaxtlar ‘Tarix Sumerdən başlayır’ dediyimiz halda, indi tarix elmi bizdən ‘tarix Orta Asiyadan’, ya da ‘Turan-dan başlayır’ deməyi tələb edir. Bu ilk mədəniyyət mərkəzinin yaranma və varolma tarixi e.ö. X-VI minilliklər əhatə edir.

Bəşəriyyətin ikinci qədim mədəniyyət mərkəzini Kür-Araz mədəniyyəti təşkil edir. Bu mədəniyyətin mövcudluğu ilk dəfə 1940-ci ildə Azərbaycanda aparılan arxeoloji qazıntılar nəticəsində əldə edilən materiallara əsasən müəyyən olunmuşdur. Onun Kür-Araz mədəni-

rıllar. Biz bu cür təyinatın tam əleyhinəyik. Bununla bərabər “Urmu mədəniyyəti” ilə Sumer (Kəngər) mədəniyyətinin bir-birindən tam ayrılmışının, tacrid edilməsinin də tərəfdarı deyilik. (Ebülfəz Elçibey. 1997, Səh. 19)

Ebülfəz Elçibey tarixi varislik prinsipinə uyğun olaraq Orta Asya-Turan, Kür-Araz və Sumer mədəniyyətlərini səkkiz min il davam edən böyük bir mədəniyyətin üç böyük mərhəlesi hesab edir. Yaranmasında bir çox dünya xalqlarının ulu babalarının iştirak etdiyi bu mədəniyyətlərin yaradıcıları içerisinde Türklerin ulu əcdadları önemli, hətta birincilər sırasında yer almışlar. Azərbaycan bu böyük mədəniyyətin həm yaranmasında, həm daşınmasında, həm də bir-biri ilə bağlanmasında önemli kilit rolunu yerinə yetirir.

Elçibey Azərbaycanı bu üç mərhədli qədim mədəniyyətlərdən birincisi olan Turan (Ceyhun-Seyhun) mədəniyyətinin davamı, üçüncüsü olan Sumer-Kəngər mədəniyyətinin özülli hesab edir.

Dünya tarixinin Turan dövrü

sandr Virth Mesopotamiyadakı çaylardan və onun ətrafında məskunlaşmış turanlı xalqlardan bəhs edərək “çayların adlandırma ənənəsi türkçədir” deyir. (Wirth A. 1905, Səh. 22)

Bununla, o, türklerin hər zaman çayların sahillerində məskunlaşdırıclarını və çay xalqı olaraq çay adlarını onlara bağlı və türkəcə olduğunu vurğulayır

IV FƏSİL. Turanlı Öntürklerin ilkin vətəni

Müasir dövrədə Ön türklerin və ümumilikdə turanlıların ilkin vətəni məsəlesi elmde müyyən mühabi-sələrə fikir ayınlıqlarına səbəb olmuşdur. Türklerin və turanlıların ilkin vətənləri haqqında Altay nəzəriyyəsi və ya hipotezi uzun illər ərzində elmde hakim mövqeyə malik klassik nəzəriyyə kimi mövcud olmuşdur. Bu hipotezə görə Türk xalqlarının ilkin vətəni Altay dağları etrafı olmuş və onlar burdan tədrisi

burdan yayılıraq mədəniyyətin ümumi inkişafına təkan vermişlər.

Azərbaycanda Altay nəzəriyyəsinin ən qatı əleyhdarı prof. Firudin Ağasioğlu ludur. O öz tərəfdarları ilə birlikdə ‘Urmu teorisi’ adlı yeni bir tezis irəli sürmüştür. Bu tezisə görə öntürklerin vətəni güman edildiyi kimi Ural-Altay əraziləsi deyil Ön Asiya və Cənubi Qafqaz regionu və konkret olaraq Urmu gölü ətrafidir. Lakin bu tezis bir mənali olaraq qəbul görmür.

Əbülfəz Elçibey Azərbaycanda Milli azadlıq hərəkatının lideri və ikinci prezident olmaqla yanaşı görkəmli tarixçi bilim adamı kimi Türklerin və o cümlədən Azərbaycanın qədim tarixi haqqında çox dəyərlili fikirlər irəli sürmüştür. O, çağdaş tarixi araşdırılmalara əsaslanaraq tarixdə ilkin bəşər mədəniyyətinin mənbəyini təşkil edən üç qədim mədəniyyət mərkəzinin mövcud olduğunu fikrini irəli sürür. Elçibeyin təkif etdiyi tezisə görə bəşər mədəniyyətinin yarandığı ilk mərkəz ən qə-

yəti adlanması e.ö. IV-III minilliklərə aid mədəniyyət abidələrinin əksəriyyətinin Kür-Araz çaylarının ovalığını əhatə edən çökəklidə aşkar olunmuşlu ilə əlaqədardır.

Elçibey Kür-Araz mədəniyyətinin Xəzər dənizinin qəbə sahilindən başlayaraq qərbe doğru Kür-Araz ovalıqları, Qızılızən çayı boyu və Urmayı gölü ətrafindəki əraziyərin əhatə etdiyini yazar. Bu mədəniyyətin yaranmasa və mövcud olma tarixini Elçibey resmi dünya tarixinde qəbul edildiyi kimi e.ö. IV-III minilliklərə deyil, eradan qabaq VII-II minilliklərə aid edir. (Ebülfəz Elçibey. 1997, Səh. 16-19)

Ebülfəz Elçibey Türklerin ilkin vətəninin və sumer mədəniyyətini ilkin təşəkkül taplığı ərazinin Urmayı gölü ətrafi olaraq qəbul edilməsinin əleyhinə olduğunu bildirərək yazardı: “Bəzi tarixçilər Kür-Araz mədəniyyəti ilə yaxından tanış olmadıqları üçün, bu mədəniyyətin tərkib hissəsi olan Urmayı mədəniyyətini “ilkin Sumer mədəniyyəti” adlandı-

Yuxarıda deyilənlərdən aydın olduğu kimi Elçibey Amudərya və Sirdəryə vadilərini əhatə edən Orta Asyanı və ya Turanı bəşər mədəniyyətinin beşiyi kimi qəbul etməklə yanaşı bu ərazini türkərin ilkin vətəni olğulu fikrini müdafiə edir.

Türklerin ilkin vətəni haqqında Volqa-Ural nəzəriyyəsini ireli səren İsmail Miziyev də Altay nəzəriyyəsinin əleyhdarlarındandır. O Altay nəzəriyyəsinə qarşı çıxaraq yazar: “Türkərin ilk vətəni indiyədən Altay bölgəsi sayılmışdır. Lakin arxeoloji və etnoqrafik araşdırılmalar burda Öntürkərin, onların dil və mədəniyyətlərinin izlərini ortaya çıxarmamışdır. Öntürkər sənki burda bire-bire görünüşlər. Kurqan mədəniyyətinin yaranmış olduğu Volqa-Ural (İtil-Yayık) çayları arasında Türk xalqlarının aparıcı və başlıca mədəniyyət ənənələri üçün ilk vətən olmuşdur”. (İsmail Mizi-Ulu. 1993, C. VIII)

Macar alimi Y.Nemeth də türklerin ilk vətənləri haqqında Altay və Mərkəzi Asya nəzəriyyəsini təkbib edən fikirlər ireli sərərek yazardı: “Türkərin ilk vətənlərinin Orta və ya Doğu Asiyada olması barədə köhnəlmış nəzəriyyələr kifayət qədər esaslandırılmış, ya da köhnəlmışdır”. (Voprosi istorii, N6, 1963)

Türk tarixçisi Osman Karatay türkərin ana vətəni haqqında Altay nəzəriyyəsinin əleyhdən olaraq bu haqqda görüşünü bəla əsaslandırır ki, Altaylar ancaq türkərin bir etnik bazası ola bilər. “Altay dönyasını Türk ana yurdunu yapmaq ən başda bəşəri coğrafiyanın kurallarına uymur. Türk ana yurdun türkərin dönyanın dörd bir tərəfinə Türk ixracı üçün uyğun və verimli bir yer olmalıdır. Osman Karatay türkərin tövəriş yerlərinin Ön Asiyada olduğu fikrini müdafiə edərək burdakı ön türk insanların müxtəlif səbəblər üzündən köçə məruz qalaraq getdikləri Orta Asiyada bir türk ana yurdunun təşəkkül tapmasına səbab olmuşlarını yazar. Daha doğrusu onun fikrincə Orta Asiya türkər üçün bir tövəriş yeri deyil, bir Ana yurdur” (Osman Karatay. İst. 2003. Səh. 105)

(ardı gələn sayımızda)